

1.13 ยาโคบเดินทางกลับบ้าน

ปฐมกาล 31, 32, 33

ยาโคบมาถึงแผ่นดินแม่ของเขา เขาได้พบกับลาบันพี่ชายของแม่และได้แต่งงานกับเลอาห์และราเชลลูกสาวของลุงลาบัน ยาโคบยังคงอยู่และทำงานให้กับลาบันอีกหลายปี ลาบันเริ่มปฏิบัติต่อยาโคบอย่างไม่ยุติธรรม พระเจ้าตรัสกับยาโคบและบอกให้เขากลับไปยังดินแดนของอิสอัคบิดาของเขาและอับราฮัมปู่ของเขา “เราจะอยู่กับเจ้า” พระเจ้าตรัส

ลาบันโกรธยาโคบเพราะยาโคบประสบความสำเร็จในทุกสิ่งที่เขาทำ ถ้าลาบันจ่ายค่าจ้างให้ยาโคบด้วยสัตว์สำหรับงานที่เขาทำ เพื่อลาบัน สัตว์ของยาโคบก็จะแข็งแรงที่สุดและฝูงสัตว์ของเขาก็เติบโตขึ้น ถ้าลาบันตัดสินใจเลือกฝูงสัตว์ระหว่างเขากับยาโคบ สัตว์ของยาโคบก็ยังคงเป็นสัตว์ที่ดีที่สุด

เลอาห์และราเชลภรรยาของยาโคบตกลงกับเขาเกี่ยวกับการเดินทางกลับไป “เราไม่มีเหตุผลที่จะอยู่ที่นี้” พวกเขาบอกว่า “พ่อของเราจะไม่ให้ทรัพย์สินสมบัติของเขาแก่เราอีกแล้ว ไปข้างหน้าและทำในสิ่งที่พระเจ้าบอกให้ท่านทำเถิด”

ยาโคบให้ภรรยาและลูก ๆ ซี่อูฐ เขาให้ฝูงสัตว์ทั้งหมดนำหน้าพวกเขา ยาโคบเก็บข้าวของทั้งหมด แล้วออกเดินทางสู่ดินแดนคานาอันอย่างรวดเร็วซึ่งอิสอัคบิดาของเขาอาศัยอยู่ที่นั่น

เมื่อลาบันรู้ว่าพวกเขาจากไปแล้ว ลาบันตามยาโคบไป “ทำไมเจ้าถึงพาลูกสาวและหลานของฉันไป?” เขาถามยาโคบ ยาโคบจึงพูดกับลาบันว่า “ฉันทำงานให้ลุงมายี่สิบปีแล้ว ฉันทำงานหนักทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ลุงยังไม่ยุติธรรมกับฉัน ฉันจากมาอย่างรวดเร็วเพราะท่านจะห้ามไม่ให้ภรรยาและลูก ๆ ไปกับฉัน”

ยาโคบและลาบันทำข้อตกลงต่อหน้าพระเจ้า และทุกคนก็กินอาหารร่วมกัน พวกเขาตกลงที่จะไม่ทำร้ายกัน พวกเขาตกลงกันว่าพระเจ้าจะเป็นพยานในการกระทำของพวกเขา ลาบันจูบลูกสาวและหลานของเขาและอวยพรพวกเขา จากนั้นลาบันก็กลับบ้าน

ยาโคบเดินทางกลับบ้านต่อไป เขารู้ว่าเขาจะได้พบเอซาวพี่ชายของเขาระหว่างทาง ยาโคบส่งผู้ส่งสารนำของขวัญไปให้แก่พี่ชายของเขา ยาโคบจำได้ว่าเขาได้โกงเอซาวเมื่อหลายปีก่อนเพื่อรับพรจากพ่อของพวกเขาอย่างไร ยาโคบกลัวพี่ชายของเขาจะยังโกรธเขาอยู่ในเรื่องนี้

ยาโคบเห็นเอซาวมาหาเขาพร้อมกับทหารสี่ร้อยคน! ยาโคบกลัวพี่ชายจะทำร้ายเขา เขาจึงอธิษฐานและขอให้พระเจ้าช่วยเขาจากพี่ชาย เมื่อเอซาวพี่ชายของยาโคบเห็นเขา ยาโคบก็ก้มลงกับพื้นดิน แล้วเอซาวก็วิ่งไปหาเขา เอซาวกอดและจูบเขา ทั้งคู่ก็ร้องไห้

ยาโคบและเอซาวต่างก็ไปตามทางของตน ยาโคบเดินทางต่อไปยังบ้านของเขา เอซาวเดินทางไปที่ที่เขา กำลังจะไป

ยาโคบได้ขอให้พระเจ้าช่วยเขา พระเจ้าทรงดูแลยาโคบตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ พระเจ้าได้ช่วยยาโคบจากพี่ชายของเขาด้วย เอซาวให้อภัยยาโคบและพวกเขา กลับมารักกันอีกครั้ง เมื่อเราขอให้พระเจ้าช่วยเราพระองค์สามารถตอบคำอธิษฐานของเราด้วยวิธีที่ยอดเยี่ยม

1.13 ยาโคบเดินทางกลับบ้าน – คู่มือครู

ปฐมกาล บทที่ 31, 32, 33

ประเด็นที่สำคัญ

- 1) ยาโคบทำงานให้กับพี่ชายของแม่ของเขาที่ชื่อว่าลาบันมาเป็นเวลาหลายปี ลาบันเริ่มที่จะไม่ให้ความยุติธรรมกับเขา พระเจ้าได้บอกให้ยาโคบเดินทางกลับไปยังดินแดนของพ่อของเขา พระเจ้าพูดว่า “เราจะอยู่กับเจ้า”
- 2) ยาโคบได้นำภรรยา ลูก ๆ สัตว์เลี้ยงและข้าวของของเขาทั้งหมดแล้วออกเดินทางทันที เมื่อลาบันรู้ว่าพวกเขาหนีไป เขาเลยออกติดตาม
- 3) ลาบันพูดว่า “ทำไมเจ้าถึงเอาลูกสาวและหลานของเราไปจากเรา?” ยาโคบเลยตอบว่า “เราได้ทำงานอย่างหนักเพื่อท่านแต่ท่านกลับไม่ให้ความยุติธรรมกับเรา เรากลัวว่าท่านจะเอาภรรยาไปจากเรา”
- 4) ลาบันและยาโคบได้ทำข้อตกลงร่วมกันต่อหน้าพระเจ้า พวกเขาทำข้อตกลงที่จะไม่ทำร้ายซึ่งกันและกัน พระเจ้าจะเป็นสักขีพยานในการกระทำของพวกเขา ลาบันได้จับลาลูกสาวและหลานของเขา และกล่าวอวยพรพวกเขา หลังจากนั้นเขาได้เดินทางกลับไปบ้านของเขา
- 5) ยาโคบรู้ว่าเขาจะเจอกับพี่ชายของเขาที่ชื่อว่าเอซาวระหว่างทางกลับบ้าน เขากลัวว่าเอซาวจะยังโกรธเขาอยู่ที่เขาได้รับพรจากพ่อ ยาโคบขอให้พระเจ้าช่วยเขาให้พ้นจากเอซาว เมื่อเขาทั้งสองพบกัน ยาโคบโน้มตัวลง แต่เอซาวกลับวิ่งเข้าไปหาเขาและกอดและจูบเขา เอซาวได้ให้อภัยน้องชายของเขา

คำถาม

- 1) อะไรทำให้ยาโคบตัดสินใจกลับบ้าน?
- 2) ลาบันทำอะไรเมื่อเขารู้ว่ายาโคบและครอบครัวของเขาได้หนีไป?
- 3) อะไรเป็นข้อตกลงที่ลาบันและยาโคบทำร่วมกันต่อหน้าพระเจ้า?
- 4) ทำไมยาโคบถึงกลัวเมื่อเขาเดินทางกลับบ้าน?
- 5) เอซาวทำอะไรเมื่อเขาเห็นยาโคบน้องชายของเขา?

คำตอบ

- 1) ยาโคบตัดสินใจกลับบ้านเพราะลาบันไม่ให้ความยุติธรรมกับเขา
- 2) ลาบันติดตามพวกเขาเมื่อเขารู้ว่ายาโคบและครอบครัวของเขาได้หนีไป
- 3) ลาบันและยาโคบได้ทำข้อตกลงร่วมกันต่อหน้าพระเจ้าว่าเขาจะไม่ทำร้ายซึ่งกันและกัน
- 4) ยาโคบกลัวเพราะว่าเขารู้ว่าเขาอาจจะเจอพี่ชายที่ชื่อว่าเอซาวระหว่างทาง
- 5) เมื่อเอซาวเห็นยาโคบน้องชายของเขา เขาได้วิ่งไปหาและกอดและจูบเขา

เอซาวยกโทษให้ยาโคบพี่ชายของเขาที่หลอกลวงผู้เป็นบิดาของเขา การให้อภัยเป็นที่ทรงพอพระทัยพระเจ้า

